

consequenties van dien. Als zodanig laat het boek ons kennis maken met iemand die net als Franciscus van Assisië en Albert Schweitzer een roemrijke loopbaan opgaf om een betere, of juist, de beste keuze te maken. Kortom, een menselijk document dat als zodanig nooit werkelijk veroudert.

R. M. Nepveu
Universiteitsmuseum

Tentoonstelling *Anna Maria van Schürman*: 28 juni tot 10 augustus 1978 in het Universiteitsmuseum, Trans 8, Utrecht.

Openingstijden: ma. t/m vr. 10.00-17.00 uur. Za. en zo. gesloten.

Literatuur:

G. D. J. Schotel. *Anna Maria van Schürman*. 's-Hertogenbosch, 1953.

E. Quant. *Anna Maria van Schürman*. Berlin, 1871.

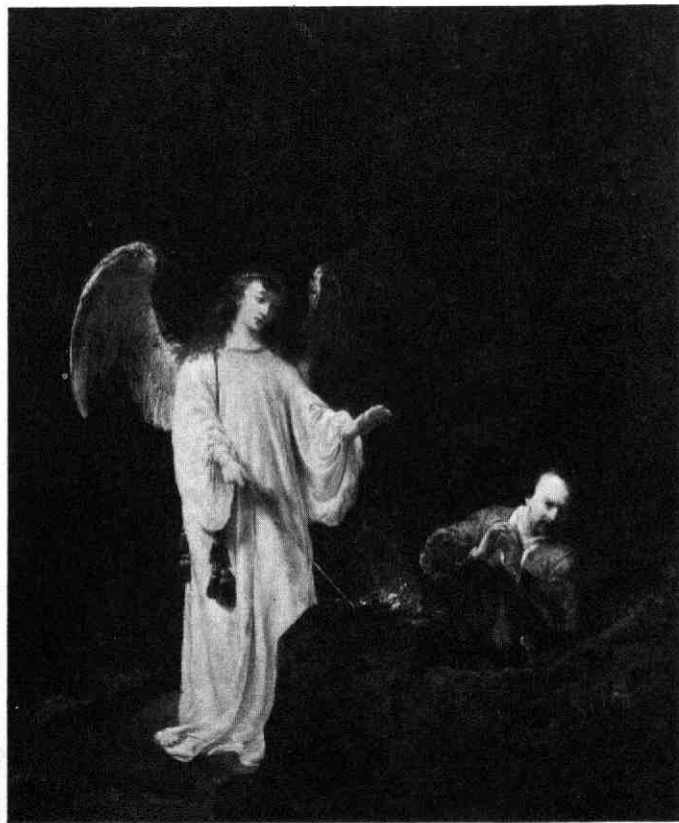
A. M. van Schürman. *Eucleria*. Leeuwarden, 1978. Facs.

Catalogus Tentoonstelling Anna Maria van Schürman. 't Coopmanshûs, Franeker, 1978. aut. Dieuwke Winsemius.

EEN NIEUWE INRICHTING VAN DE TUINZAAL

De restauratie van Het Utrechtse Catharijneconvent vordert gestaag. Het kloostercomplex werd 4 april j.l. opgeleverd. De museumstaf kan met de inrichting ervan beginnen. Maar eer het Rijksmuseum Het Catharijneconvent zijn deuren opent, zal zeker tot medio 1979 duren.

Ondertussen is het Centraal Museum ook met groot-scheepse verbouwingswerkzaamheden begonnen. In verband met de Unie van Utrecht die volgend jaar haar vierde eeuwfeest viert, worden alle zalen van het Agnietenklooster flink onder handen genomen en gemoderniseerd.

Een engel doet het offer van Gideon ontvlammen. Ferdinand Bol (1616-1680), gedateerd 1641. Inv. RMCC 24. (Foto: Rijksmus. Catharijneconv.)

Dit alles hield voor het Aartsbisshoppelijk Museum en het Oud-Katholiek Museum in, dat beider kollekties voorlopig niet te zien zouden zijn. Aan deze voor Utrecht ongewone en toeristisch gezien zeer kwalijke situatie is een mouw gepast. In de tuinzaal van het Centraal Museum is een expositie ingericht, die tot oktober van dit jaar topstukken van het jonge rijksmuseum laat zien.

Een deel van de geëxposeerde kunstwerken is voor de geregelde bezoeker wel bekend. In het linker deel van de tuinzaal, dat voor de middeleeuwen is ingericht, zijn hoogtepunten uit de verzameling van het Aartsbisshoppelijk Museum te zien: de Meester van Delft, Geertgen tot Sint Jans, de Meester van het Morri-sontriptiek, de drie Utrechtse codices, de Geboortegrot van Bethlehem, Jan van Scorel, Pieter Coecke van Aelst, enz. Er is schilder- en beeldhouwkunst, edelmetaal en textiel.

De rechterzaal biedt een voor Utrecht bijna nieuwe aanblik. Daar is bijeen gebracht een groot aantal, meest zeventiende eeuwse, schilderijen, dat straks in het nieuwe rijksmuseum een plaats in de permanente opstelling zal krijgen.

Het is samengesteld uit werken die afkomstig zijn uit het bezit van met name de andere participanten van het Catharijneconvent: het Bisshoppelijk museum van Haarlem, de Dienst Verspreide Rijkskollekties, de Stichting Protestantse Kerkelijke Kunst en het Oud-Katholiek Museum. Van de schilderstukken die hier hangen, waren sommige nooit te zien in Utrecht, andere voor het laatst in 1967 tijdens de tentoonstelling *Kunstschaten uit het Bisshoppelijk Museum te Haarlem*.

Enkele stukken vallen sterk op en zijn hier daarom het vermelden waard. Van Claes Moeyaert zijn er twee werken: een portret van de Haarlemse vicarius Siebrandus Sixtius, en Abraham die aankomt in het be-

loofde land. Van Pieter de Grebber, een Haarlems schilder uit de eerste helft van de 17de eeuw, is een iconografisch curieus schilderij aanwezig, dat God de Vader voorstelt, die zijn Zoon uitnodigt plaats te nemen aan zijn rechterhand. Op dit schilderij wordt een van de artikelen uit de geloofsbelijdenis voorgesteld, maar tegelijk wordt de bekende middeleeuwse voorstelling van de Genadestoel op een zeer eigen wijze in beeld gebracht. Zo zelfs, dat men ook zou mogen spreken van een contra-reformatorische Man van Smarten. Van Frans Hals hangt er een pastoorsportret, van Rembrandt de Doop van de Kamerling, van Pieter Pietersz. een boetvaardige Magdalena, van een onbekend meester die genoemd wordt de Pseudo-Van de Venne een prachtige Bekoring van St. Antonius. Ferdinand Bol is present met een rembrandtieke Engel die het offer van Gideon ontvlammen doet, van Werner van de Valkert hangt er zijn bekende Laat de kinderen tot Mij komen. Uit de kollektie van het Oud-Katholiek Museum is een vitrine zilver afkomstig. De Hamer van St. Maarten, een reliëf uit de Utrechtse Domschat, neemt temidden van het kerkzilver altijd weer een bijzondere plaats in.

De gegeven opsomming is niet volledig. Daar is ook niet naar gestreefd. In woorden laat zich toch niet vatten wat met de ogen genoten moet worden.

Ik zeg „genoten“. Dat kies ik bewust want een selectie als deze zal op een dergelijk oppervlak niet snel meer te zien zijn, als het museumcomplex aan de Nieuwegracht zijn deuren geopend heeft. Daar immers zullen alle stukken, verspreid over het hele gebouw, de geschiedenis van de christelijke cultuur in de Nederlanden in beeld gaan brengen. Ze worden dan volgens andere criteria geordend.

In één zaal vind je dan niet meer bijeen wat je, als je slecht telt, zou kunnen noemen: De Top-Veertig van het Rijksmuseum Het Catharijneconvent.

C. Staal

DE MAARNSE VINKENBUURT

De bewoners van de Vinkenbuurt, een deel van Maarn-noord, hebben aan de provinciale staten van Utrecht een bezwaarschrift gericht tegen het *Ontwerp Streekplan Utrecht Oost mei 1977*. Achter op de cover van een kalender, die de bewoners over hun eigen buurt samenstelden, vinden we hun schrijven aan de provincie afgedrukt.

In de Vinkenbuurt, een stukje oud Maarn dat bestaat uit boerderijtjes en andere bebouwing in een fijnmazig landschap, wil het streekplan 115 nieuwbouwhuizen neerzetten. De bewoners zijn van mening dat de buurt waarin zij wonen, maar waarvan ook velen vooral 's zomers genieten als ze er doorheen wandelen of fietsen, door dit nieuwbouwplan volledig ver-

nield wordt. De Vinkenbuurt wordt een nieuwe wijk zoals er in Nederland al dertien in een dozijn gaan. Van dit overgangsgebied tussen de Utrechtse Heuvelrug en de Utrechtse Vallei met zijn houtwallen en kleine gras- en hooilanden, zal niets overblijven. Ook niet als de nieuwbouwers landschappelijk fraaie onderdelen zullen willen sparen en als de bebouwing mogelijk wat wordt aangepast.

In hun bezwaarschrift leggen de bewoners de provincie alternatieven voor. Dat Maarn wil uitbreiden, is iets wat zij niet wensen te ontkennen. Twee mogelijkheden dragen zij aan.

Het gebied, omsloten door de Meentsteeg, de Ted